

som jeg tror vilde være fremkommelig til at skaffe Landbruget økonomisk Ligeret, nemlig ved, samtidig med at man noget nedsatte Industriens Beskyttelse da at indføre nogen Beskyttelse for Landbruget. Det, som der i Almindelighed siges, naar Tølen er om Landbrugets Beskyttelse, det, som man først og fremmest hører, er, at det jo ikke kan hjælpe noget at paalægge en Korntold; det vilde jo blot være at fordyre Landbrugets Naaprodukter; blot være en Skat paa Landbruget. (Skaarup: Hør!). Ja, der blev sagt Hør! Jeg er saa fuldstændig enig med den ærede Afbryder, jeg ved ikke, hvem det var, jeg vil ogsaa sige, at en Korntold alene vilde sikkert ikke være andet end en Skat paa Landbruget, hvis Tølden vel at mærke skulde gaa i Statskassen; det er jo Landbruget, der bruger den mest overvejende Mængde Korn til Foder. Jeg har da tilladt mig at paapege, at man kunde gaa til at give Eksportpræmie. Men saa siger man om Eksportpræmien, hvordan skal det gaa til; for det første siges der, hvor skulde Pengene komme fra? Ja, Pengene kunne komme ind paa mange Maader. Nogle af dem, som ønske Eksportpræmier, have henvist til en Formue- og Indkomststat; men man kan sige sig selv, at det er uigennemførligt; det faar man ikke, og selv om man kunde faa en Formue- og Indkomststat, vilde man komme med den ret fornuftige Indvending og sige, at Eksportpræmie, der er bygget paa en Formue- og Indtægtsstat, er en meget farlig Vej at gaa, fordi den muligvis vilde fremfalde en saadan Masseproduktion, at man derigennem vilde trykke Prisen paa det udenlandste Marked. Jeg tør heller ikke foreslaa den paa den Maade. Derimod tror jeg, der kunde findes en meget simplere Vej, nemlig hvis man lagde Told paa Naastofferne, og brugte de derved indkomne Penge til at betale Eksportpræmier med. Saa fik man paa den ene Side Pengene, som altid behøves til Eksportpræmier, og paa den anden Side vil man opnaa, at man ikke forryttede Forholdet mellem Værdien af Naastofferne og de forøbede Produkter i en saadan Grad, at det vilde fremfalde Masseproduktion og derved Prisfald paa de udenlandste Markeder. Den ærede Ordfører (Rødt) har netop angaaende dette Spørgsmaal om Eksportpræmier skrevet nogle Artikler, hvori han paaviste, at vi ved at fremfalde Masseproduktion kun kunde opnaa, at trykke Prisen paa det udenlandste Marked. Det vilde derfor i dette Tilfælde blive England, der vilde faa Nytte af Eksportpræmierne, medens Producenterne ikke vilde faa noget. Paa den Maade, jeg har tænkt mig det, vilde denne Indvending ikke

faa nogen Betydning, fordi det ikke vil fremfalde nogen Masseproduktion, naar man, som sagt, fordyrer Naastoffet og det færdige Produkt i samme Grad. Naar man imidlertid foreslaar noget saadant, er der Folk, der sige: Ja, det kan jo nok være, men hvad er det for Naastoffer, vi skulle fordyre, og hvor højt skulle vi fordyre dem? Og er det i det hele taget nok til, at vi kunne fremstafte de fornødne Penge? Jeg har i den Anledning givet mig til at lede efter alle de Ting, som hidtil ikke ere bestattede af Landbrugsprodukterne, og som jeg tror kunde bestattes for at skaffe Penge. Selv om man derved ikke kunde undgaa, at nogle Naastoffer fordyredes, maa vi tage i Betragtning, at det, der er Naastof for den ene, er færdigt Produkt for den anden. For den, der sælger Korn, er Kornet færdigt Produkt; men for den, der laver Smør af Kornet, er det et Naastof. Jeg skal nævne en Liste over Landbrugsprodukter, der indføres, og samtidig tilføje den Told, jeg mener, vi passende kunde lægge derpaa, og som omtrent svarer til den Told, vore Nabolande have. Jeg lægger herved vor Indførelse i 1896 til Grund. Vi have da indført 6115 Heste. Der tænker jeg mig, at Tølden skulde være 50 Kr. pr. Stk.; jeg behøver ikke at nævne de enkelte Toldbeløb, da jeg kommer til en samlet Sum tilsidst, og det er jo nok. Af Føl blev der indført 74, hvor jeg tænker mig Tølden sat til 15 Kr. pr. Stk.; af Okser og Køer 7,802, jeg sætter Tølden til 30 Kr. Af Kalve er der indført 1844, Tølden sættes til 10 Kr., af Faar, Lam og Geber 8,881, Tølden 4 Kr., af Svin 6,775, Tølden 15 Kr., af Rød og Høfler m. m., 5,487,655 Pd., Tølden 8 Dre pr. Pd. Jeg maa maafse her indskøde den Bemærkning, at den Indførelsestold, der er sat for denne Vare, ikke er det samme som Varens Jordyrelse; thi der er her, som i det hele taget, kun Tale om Varer, der udføres i Overskud. Tølden er sat højere end Eksportpræmien, fordi det samtidig skulde virke beskyttende for denne Vares Produktion. Af Flæsk og Skinker indførte vi 7,236,917 Pd. Tølden sættes til 8 Dre pr. Pd. Af fersk Fisk indførte vi 10,957,216 Pd. Tølden sættes til 8 Dre pr. Pd. Jeg har taget fersk Fisk med, fordi det jo netop er noget, som vi indføre frit, saa at denne Vare ikke er beskyttet, og jeg ønsker, at Landbrugere og Fiskere skulle have lige Ret. Fiskerne bør derfor ogsaa have en Beskyttelse, og vi indføre jo næsten lige saa meget Fisk, som vi udføre. Af Smør indførte vi 32,348,740 Pd. Der har jeg tænkt mig en Told af 15 Dre; Eksportpræmien bliver som ved alle andre Hoster